

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 19 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas, 17 straipsnio 5 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis – Bingo lošimų organizavimas – ?statymuose numatyta pareiga dalį bilietų pardavimo kainos išmokėti kaip laimėjimus lošėjams – Apmokestinamosios vertės apskaičiavimas“

Byloje C-377/11

dėl *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* (Ispanija) 2011 m. gegužės 18 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2011 m. liepos 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

International Bingo Technology SA

prieš

Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Safjan, A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel (pranešėjas),

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos S. Centeno Huerta,
- Europos Komisijos, atstovaujamos L. Lozano Palacios,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių ?statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), iš dalies pakeistos 1998 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 98/80/EB (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 315, toliau – Šeštoji direktyva), 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto, 17 straipsnio 5 dalies ir 19 straipsnio 1 dalies aiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *International Bingo Technology SA* (toliau – *International Bingo*) ir *Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)* dėl šios bendrovės mokėtino pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) atskaitytinės proporcingos dalies apskaičiavimo už 1999 m. mokestinį laikotarpį.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Šeštosios direktyvos 1 straipsnyje numatyta:

„A. Šalies teritorijoje

1. Apmokestinamąjį vertę sudaro:

a) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti tiekėjo gautas iš pirkėjo, kliento ar trečiosios šalies už tokias prekes ar paslaugas, įskaitant subsidijas, tiesiogiai susijusias su šių prekių ar paslaugų kaina;

<...>“

4 Vadovaujantis Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkto redakcija, išplaukiančia iš jos 28f straipsnio:

„2. Tiek kiek prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, jis turi teisę iš mokesčio, kurį jis turi sumokėti, atskaityti:

a) [PVM], kurį reikia sumokėti ar kuris sumokėtas šalies teritorijoje dėl prekių ar paslaugų, kurias jam pateikė / suteikė ar dar pateiks / suteiks kitas apmokestinamas asmuo;

<...>

5. Jeigu apmokestinamasis asmuo prekes ir paslaugas ketina naudoti sandoriams, kuriems taikomos 2 ir 3 dalys ir kuriems tenkantis pridėtinės vertės mokestis gali būti atskaitomas, ir sandoriams, kuriems tenkantis pridėtinės vertės mokestis negali būti atskaitomas, gali būti atskaitoma tik tokia proporcinga [PVM] dalis, kuri priskirtina pirmiesiems sandoriams.

Ši dalis turi būti nustatoma visiems apmokestinamojo asmens vykdomiems sandoriams laikantis 19 straipsnio nuostatų.

Toliau valstybės narės gali:

a) leisti apmokestinamajam asmeniui kiekvienai savo veiklos rūšiai nustatyti proporcingą atskaitomą [PVM] dalį, jei kiekvienai veiklos rūšiai apskaita tvarkoma atskirai;

b) reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo kiekvienai savo veiklos rūšiai nustatytų proporcingą atskaitomą [PVM] dalį ir kiekvienai veiklos rūšiai apskaitą tvarkytų atskirai;

c) leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo atliktų atskaitą pagal visą ar dalies prekių ir paslaugų panaudojimą;

d) leisti ar reikalauti, kad apmokestinamasis asmuo atliktų atskaitą pagal 1 dalies pirmojoje pastraipoje nustatytą taisyklę už visas prekes ir paslaugas, naudojamas visiems toje pastraipoje

nurodytiems sandoriams;

e) numatyti, kad tais atvejais, kai apmokestinamojo asmens neatskaitomas [PVM] yra nereikšmingas, laikoma, kad jis lygus nuliui.“

5 Šeštosios direktyvos 19 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Atskaitos proporcija, nurodyta 17 straipsnio 5 dalies 1 punkte [pirmoje pastraipoje], turi būti apskaičiuojama trupmena, kurios:

- skaitiklis yra visa metinės apyvartos suma be pridėtinės vertės mokesčio iš sandorių, kuriems tenkantis pridėtinės vertės mokestis atskaitomas pagal 17 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- vardiklis yra visa skaitiklyje nurodyta metinės apyvartos suma be pridėtinės vertės mokesčio ir metinės apyvartos iš sandorių, kuriems tenkantis pridėtinės vertės mokestis negali būti atskaitomas, suma. Valstybės narės gali ir vardiklį taip pat traukti subsidijų sumas, išskyrus nurodytas 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte.

Atskaitos proporcija apskaičiuojama kasmet, nustatoma procentais ir suapvalinama iki kito sveiko skaičiaus.“

Ispanijos teisė

6 1992 m. gruodžio 28 d. įstatymo 37/1992 dėl pridėtinės vertės mokesčio (*Ley 37/1992 del Impuesto sobre el Valor Añadido*, BOE, 1992 m. gruodžio 29 d., p. 44247; toliau – PVM įstatymas) 104 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Tais atvejais, kai taikoma bendrosios proporcingos dalies taisyklė (*la regla de prorrata general*), kiekvienu ataskaitiniu laikotarpiu atskaitoma tik ta pirkimo mokesčio dalis, kuri apskaičiuota pagal 2 dalies nuostatas.

Taikant ankstesnės pastraipos nuostatas, ir pirkimo mokestis neapskaičiuojamos sumos, kurios negali būti atskaitomos pagal šio įstatymo 95 ir 96 straipsnių nuostatas.“

7 PVM įstatymo 104 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Atskaitos procentas, nurodytas ankstesnėje dalyje, turi būti apskaičiuojamas padauginus iš 100 rezultatą trupmenos, kurios:

- 1) skaitiklis yra prekių ir paslaugų tiekimo ar teikimo, už kurį atsiranda teisė į atskaitą ir kurį atliko apmokestinamasis asmuo versdamasis verslu ar profesine veikla arba, kai tinkama, veikdamas atitinkamame atskirame sektoriuje, bendra vertės suma, nustatoma kiekvienais kalendoriniais metais;
- 2) vardiklis yra prekių ir paslaugų tiekimo ar teikimo, kurį atliko apmokestinamasis asmuo versdamasis verslu ar profesine veikla arba, kai tinkama, veikdamas atitinkamame atskirame sektoriuje, bendra vertės suma, nustatoma tam pačiam laikotarpiui, įskaitant prekių ir paslaugų tiekimą ar teikimą, už kurį neatsiranda teisė į atskaitą.“

8 PVM įstatymo 104 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa suformuluota taip:

„Apskaičiuojant proporcingą dalį, bendra sandorį vertės suma – tai atlygio už šiuos sandorius suma, apskaičiuota taikant šio įstatymo 78 ir 79 straipsnių nuostatas, įskaitant sandorius, kurie atleidžiami nuo PVM arba juo neapmokestinami.“

9 PVM įstatymo 78 straipsnio 1 dalyje skelbiama:

„Mokesčio apmokestinamųjų vertė sudaro bendra atlygio, gauto iš vartotojo ar trečiųjų asmenų už šiuo mokesčiu apmokestinamus sandorius, suma.“

10 1979 m. sausio 9 d. *Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya* įsakyme (1995 m. sausio 18 d. įsakymu patvirtinta redakcija) nustatyta, kad „suma, kuri kiekvieno lošimo ar partijos metu turi būti išmokėta kaip laimėjimai, yra 69 % visų parduotų kortelių nominaliosios vertės, iš kurių 10 % skiriama už eilę, o 59 % – už bingo“.

Pagrindinis byla ir prejudiciniai klausimai

11 *International Bingo* yra bingo lošimus organizuojanti bendrovė. Ji apmokestinama PVM, tačiau jos su šiuo lošimu organizavimu susijusi apyvarta yra atleista nuo šio mokesčio.

12 Tačiau *International Bingo* vykdo ir kitą veiklą, kuri nuo PVM neatleista. Viena iš tokios veiklos sričių yra „bingo mokesčio“ – mokesčio, kuris atitinka dalį kortelių pardavimo kainos ir kurį organizatoriai surenka iš lošėjų ir perveda kompetentingai mokesčių administracijai, – surinkimas ir sumokėjimas. Šie organizatoriai už šią veiklą kaip atlygą gauna surinkimo premiją, kurios dydis – 10 % aptariamo mokesčio sumos. Šios premijos suma, kuri apmokestinama PVM, yra apmokestinamoji vertė, nuo kurios apskaičiuojamas šio organizatoriaus už ją teikiamas paslaugas mokėtinas PVM.

13 Kadangi organizatoriai bingo salonuose vykdo kitokio pobūdžio veiklą, kuri nuo PVM neatleidžiama, pvz., barų ir restoranų paslaugos, jiems taikoma proporcingos dalies taisyklė apskaičiuojant pagal Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalį atskaitytiną PVM.

14 Kalbant apie šios proporcingos dalies apskaičiavimą, pažymėtina, kad *International Bingo* iš savo apyvartos atėmė laimėjimą, kuriuos turėjo išmokėti laimėtojams pagal PVM įstatymą, sumą, atitinkančią fiksuotą bingo kortelių pardavimo kainos dalį procentais. *Agencia Estatal de la Administración Tributaria* (Valstybinis mokesčių administracijos agentūra) laikosi priešingos nuomonės. Ji nusprendė, kad šio apyvartą, nuo kurios apskaičiuojama ši proporcinga dalis, reikia traukti laimėtojams išmokėtą laimėjimų sumą.

15 *Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)* atmetus *International Bingo* skundą dėl šio *Agencia* sprendimo, bendrovė kreipėsi į *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* tvirtindama, jog pirmąją instanciją priimtas sprendimas prieštarauja Šeštajai direktyvai, kaip ji yra išaiškintas Teisingumo Teismas.

16 Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo, siekiant išspręsti jo nagrinėjamą ginčą reikia nustatyti, kas sudaro *International Bingo* „realiai gautą atlygą“ už lošimo organizavimą. Šiuo klausimu šis teismas pažymi, kad tam tikri 1994 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendime *Glawe* (C-38/93, Rink. p. I-1679) ir 2002 m. rugsėjo 17 d. Sprendime *Town & County Factors* (C-498/99, Rink. p. I-7173) pateikti vertinimai leidžia manyti, jog toks bingo lošimų organizatorius, kaip antai jo nagrinėjamoje byloje, realiai nedisponuoja ta kortelių pardavimo kainos dalimi, kuri skirta finansuoti laimėtojams išmokėtinus laimėjimus.

17 Visų pirma laimėjimus atitinkančią sumą dydis yra iš anksto nustatytas įstatymo, kuriame numatyta, kad suma, kuri kiekvieno lošimo ar partijos metu turi būti išmokėta kaip laimėjimai, yra

69 % visų parduotų kortelių nominaliosios vertės.

18 Be to, kadangi grąžintina laimėjimus atitinkanti kortelių pardavimo kainos dalis yra iš anksto nustatyta statymo, šiuo klausimu abejonė nekyla. Kiekvienos partijos metu kaip laimėjimas išmokama suma priklauso tik nuo to, kiek parduota kortelė, ir ji galima nustatyti atlikus paprastą aritmetinį skaičiavimą.

19 Galiausiai, kadangi laimėjimus, kurie turės būti išmokėti laimėtojams, atitinkanti kortelių pardavimo kainos dalis bingo lošimo organizatoriaus dispozicijoje yra tik nuo partijos pradžios iki jos pabaigos, šis organizatorius gali būti laikomas paprastiausiu laikinuoju laimėjimų saugotoju.

20 *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* nurodo, kad Ispanijos teismų pozicija dėl tokios paslaugos, kokia teikiama jo nagrinėjamoje byloje, apmokestinamosios vertės apskaičiavimo visiškai skiriasi nuo kitų valstybių narių teismų pozicijos. Todėl reikia išsiaiškinti, ar Šeštosios direktyvos nuostatos dėl atskaitytinų proporcingos dalies apskaičiavimo yra skirtos suvienodinti šio apskaičiavimo tvarką.

21 Šis teismas, be kita ko, išvardijo kelis aspektus, kuriuos, jo manymu, reikia atsižvelgti nagrinėjant šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Jis pažymi, kad:

– nagrinėjamo atveju teisiniu ir ekonominiu požiūriu manoma iš kainos, kurią lošėjas sumoka už bingo kortelę sigijimui, išskirti laimėjimams skirtą dalį ir kitiems tikslams skirtą dalį. Taip išskirti galima, pvz., bingo mokesčiui sumokėti skirtą dalį ir dalį, atitinkančią atlygą už lošimo organizatoriaus, sumokant šį mokestį, suteiktą paslaugą. Atsižvelgiant į šį išskyrimo galimybę, neturėtų kilti abejonė dėl to, kad laimėjimams skirta kainos dalis negali būti laikoma atlygiu už šio organizatoriaus suteiktas paslaugas,

– organizatorius neturėtų galimybės laimėtojams ekonomiškai perkelti PVM, kuriuo būtų apmokestinamos laimėjimams skirtos sumos. Taigi, negalėtų būti ekonominės šio mokesčio naštos perklimo. Tačiau dėl to kylantis PVM sistemos neutralumo iškraipymas galėtų būti sušvelnintas, jeigu išmokėti laimėjimai nebūtų traukiami į apmokestinamąją vertę.

22 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunal Superior de Justicia de Cataluña* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar, nustatant apmokestinimo PVM momentą, tai, kad bingo lošėjai sumoka laimėjimus atitinkančią kortelių kainos dalį, reiškia tikrąjį prekių ar paslaugų vartojimą?

2. Ar, kiek tai susiję su taisyklėmis, reglamentuojančiomis vardiklį, naudojamą apskaičiuojant atskaitos procentą, Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi turi būti aiškinamas taip, kad juo nustatomas toks suderinimo laipsnis, jog įvairių valstybių narių statymuose arba teismų praktikoje negali būti skirtingai sprendžiamas klausimas dėl traukimo į PVM apmokestinamąją vertę tos kortelių kainos dalies, kuri skirta išmokėti laimėjimus?

3. Ar, kiek tai susiję su vardiklio, naudojamą apskaičiuojant atskaitos procentą, nustatymu, Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas kartu su jos 17 straipsnio 5 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama tokia nacionalinė teismų praktika, pagal kurią bingo lošimo atveju į PVM apmokestinamąją vertę traukiamos sumos, atitinkančios laimėjimų sumas ir kurias lošėjai sumokėjo sigydamiesi korteles?“

Dėl prejudicinio klausimo

D?I pirmojo klausimo

- 23 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad bingo korteli?, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, pardavimo atveju PVM apmokestinamoji vert? apima ?statyme iš anksto nustatyt? ši? korteli? pardavimo kainos dal?, skirt? išmok?ti laim?jimus loš?jams.
- 24 Norint atsakyti ? š? klausim?, pirmiausia reikia priminti, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta, jog „apmokestinam?j? vert? sudaro <...> tiekiam? prekį ir teikiam? paslaug?, išskyrus nurodytas b, c ir d punktuose, atveju – viskas, kas sudaro atlyg?, kuris yra ar turi b?ti tiek?jo gautas iš pirk?jo, kliento ar tre?iosios šalies už tokias prekes ar paslaugas“.
- 25 Toliau reikia priminti, kad pagal nusistov?jusi? teismo praktik? ši nuostata turi b?ti aiškinama taip, jog teikiam? paslaug? apmokestinam?j? vert? sudaro realiai už ši? paslaug? gautas atlygis (žr., be kita ko, 1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Boots Company*, C-126/88, Rink. p. I-1235, 19 punkt? ir min?to Sprendimo *Town & County Factors* 27 punkt?).
- 26 Teisingumo Teismas taip pat jau yra nusprend?s, kad, kalbant apie lošimo automatus, kurie, kaip ir pagrindin?je byloje, kaip laim?jimus išmoka nustatyt? procent? loš?j? pastatyt? sum?, organizatoriaus už pateikim? naudotis automatais realiai gaut? atlyg? sudaro tik ta statym? dalis, kuria jis gali faktiškai pats disponuoti (min?to Sprendimo *Glawe* 9 punktas).
- 27 Kalbant apie lošim?, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, reikia konstatuoti, kad jo vykdymo s?lygos yra nustatytos ?statymu, o korteli? pardavimo kainos dalis, kuri turi b?ti išmok?ta loš?jams kaip laim?jimais, yra imperatyviai ?tvirtinta ?statymu.
- 28 Kadangi korteli? pardavimo kainos dalis, kuri išmokama loš?jams kaip laim?jimais, yra iš anksto nustatyta ir privaloma, ji nelaikytina atlygiu, kur? lošimo organizatorius gavo už suteikt? paslaug? (šiuo klausimu žr. min?to Sprendimo *Glawe* 12 punkt?).
- 29 Vadinas, lošimo, kaip antai nagrin?jamas pagrindin?je byloje, atveju lošimo organizatoriaus realiai gaut? atlyg? už suteikt? paslaug? sudaro korteli? pardavimo kaina, at?mus iš jos ?statymu nustatyt? šios kainos dal?, kuri turi b?ti išmok?ta loš?jams kaip laim?jimais. Iš ties? šis organizatorius gali faktiškai pats disponuoti tik likusia pardavimo kainos dalimi.
- 30 Galiausiai pažym?tina, kad šis Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto aiškinimas atitinka min?tame Teisingumo Teismo sprendime *Town & County Factors* pateikt? aiškinim?.
- 31 Kaip matyti iš min?to Sprendimo *Town & County Factors* 29 ir 30 punkt?, šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprend?, kad anks?iau min?tame Sprendime *Glawe* jo pateiktas Šeštosios direktyvos išaiškinimas netaikomas tokiai paslaugai, kaip nagrin?tajai byloje, kurioje priimtas šis Sprendimas *Town & County Factors*. Nors byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Glawe*, nagrin?tiems lošimo automatams buvo b?dinga tai, jog laikantis ?statymo ?pareigojim? jie buvo suprojektuoti taip, kad tam tikras procentas loš?j? pastatyt? sum? jiems b?t? išmokamos kaip laim?jimais ir kad šios sumos techniškai bei fiziškai b?t? atskirtos nuo t?, kuriomis eksploatuotojas gal?jo faktiškai pats disponuoti, byloje, kurioje priimtas min?tas Sprendimas *Town & County Factors*, nagrin?tam konkursui nebuvo b?dingas n? vienas iš min?t? esmini? požymi? ir tokio pob?džio konkurso organizatorius gal?jo laisvai disponuoti visa sumok?t? dalyvio mokes?i? suma.

32 Pažymėtina, kad rengdamas tokius lošimus, kaip antai nagrinjami pagrindinėje byloje, organizatorius būtų negali laisvai disponuoti visa bingo kortelių pardavimo kainos suma, nes jis turi pareigą išmokėti kaip laimėjimus lošėjams tam tikrą procentą iš anksto nustatytą šios pardavimo kainos procentą.

33 Todėl pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad bingo kortelių, kaip antai nagrinjamos pagrindinėje byloje, pardavimo atveju PVM apmokestinamoji vertė neapima procento iš anksto nustatytos šios kortelių pardavimo kainos dalies, skirtos išmokėti laimėjimus lošėjams.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

34 Savo antruoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės gali numatyti, jog, apskaičiuojant atskaitytiną proporcingą PVM dalį, procento iš anksto nustatyta bingo kortelių pardavimo kainos dalis, išmokėtina lošėjams kaip laimėjimai, turi būti traukta apyvartos suma, kuri turi būti minėta 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos trupmenos vardiklyje.

35 Atsakant į šį klausimą pirmiausia reikia priminti Šeštosios direktyvos dvyliktos konstatuojamosios dalies tekstą, kuriame teigiama: „kadangi būtina suderinti mokesčio atskaitos taisyklės tiek, kiek jos daro poveikį faktiškai surenkamoms sumoms; kadangi atskaitoma dalis turėtų būti apskaičiuojama panašia tvarka visose valstybėse narėse“.

36 Reikia pridurti, kad Šeštosios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto formuluotė yra aiški ir ši nuostata nepalieka valstybėms narėms jokios diskrecijos nustatyti, kas sudaro atlygą, kuris yra ar turi būti paslaugų teikėjo gautas iš pirkėjo.

37 Galiausiai Teisingumo Teismas šiuo klausimu nusprendė, kad Šeštąją direktyvą reikia aiškinti kaip draudžiančią valstybei narei aptariamiems sandoriams taikyti kitokią apmokestinamosios vertės nustatymo taisyklę, nei šios direktyvos 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkte numatyta bendroji nuostata, nesilaikant šios direktyvos 27 straipsnyje tvirtintos procedūros, skirtos gauti leidimą nustatyti tokį priemonę, kuria tvirtinama minėtos bendrosios nuostatos išimtis (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Campsa Estaciones de Servicio*, C-285/10, Rink. p. I-5059, 40 punktą).

38 Antra, reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą, esant situacijai, kaip nagrinjamoji pagrindinėje byloje, procento iš anksto nustatyta bingo kortelių pardavimo kainos dalis, išmokėtina lošėjams kaip laimėjimai, neturi būti skaitoma apmokestinamąją vertę ir dėl to negali būti laikoma lošimo organizatoriaus apyvartos dalimi. Vadinas, atitinkamos sumos neįtrauktinos į vardiklį pagal 19 straipsnio 1 dalį apskaičiuojant atskaitytiną proporcingą sumokėtą pirkimo PVM dalį.

39 Taigi antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 5 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės negali numatyti, jog, apskaičiuojant atskaitytiną proporcingą PVM dalį, procento iš anksto nustatyta bingo kortelių pardavimo kainos dalis, išmokėtina lošėjams kaip laimėjimai, turi būti traukta apyvartos suma, kuri turi būti minėta 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos trupmenos vardiklyje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti

prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas, iš dalies pakeistos 1998 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 98/80/EB, 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad bingo korteli?, kaip antai nagrin?jamos pagrindin?je byloje, pardavimo atveju PVM apmokestinamoji vert? neapima ?statyme iš anksto nustatytos ši? korteli? pardavimo kainos dalies, skirtos išmok?ti laim?jimus loš?jams.**
- 2. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EB, iš dalies pakeistos Direktyva 98/80, 17 straipsnio 5 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis turi b?ti aiškinamos taip, kad valstyb?s nar?s negali numatyti, jog, apskai?iuojant atskaitytin? proporcing? PVM dal?, ?statymo iš anksto nustatyta bingo korteli? pardavimo kainos dalis, išmok?tina loš?jams kaip laim?jimai, turi b?ti ?traukta ? apyvartos sum?, kuri turi b?ti min?to 19 straipsnio 1 dalyje nurodytos trupmenos vardiklyje.**

Parašai.

* Proceso kalba: ispan?.